

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/669/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914205725
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6914205725.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa BECK FINANC, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Rožňavská č. 1, IČO: 35830522, zastúpeného Advokátskou kanceláriou DVORECKÝ & BOHUNICKÝ s.r.o., so sídlom v Bratislave, Lermontovova č. 18, IČO: 35967421, za ktorú koná JUDr. Michal Bohunický, advokát a konateľ, proti odporcovi G. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v E. F., L. č. XX, v konaní o zaplatenie 988,36 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 8C/243/2014-22 zo dňa 21.01.2015,

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal **p o t v r d u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania voči navrhovateľovi **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 822,36 € spolu s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 51,40 € od 22.06.2009 do zaplatenia, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 51,40 € od 22.07.2009 do zaplatenia, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 51,40 € od 22.08.2009 do zaplatenia, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 51,40 € od 22.09.2009 do zaplatenia, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 51,40 € od 22.10.2009 do zaplatenia, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 51,40 € od 22.11.2009 do zaplatenia, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 51,40 € od 22.12.2009 do zaplatenia, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 51,40 € od 22.01.2010 do zaplatenia, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 51,40 € od 22.02.2010 do zaplatenia, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 51,40 € od 22.03.2010 do zaplatenia, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 51,40 € od 22.04.2010 do zaplatenia, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 51,40 € od 22.05.2010 do zaplatenia, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 51,40 € od 22.06.2010 do zaplatenia, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 51,40 € od 22.07.2010 do zaplatenia, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 51,40 € od 22.08.2010 do zaplatenia a s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 51,40 € od 22.09.2010 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku; vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol a žiadnemu z účastníkov konania právo na náhradu trov nepriznal.

O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), v zmysle ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Navrhovateľ si uplatnil náhradu trov konania spočívajúcu v zaplatenom súdnom poplatku a v trovách právneho zastúpenia, odporca si náhradu trov konania neuplatnil. Keďže bol navrhovateľ úspešný len ohľadne zaplatenia časti dlžnej sumy nájomného s úrokom z omeškania a neúspešný v časti dlžnej sumy nájomného a zmluvnej pokuty, súd o trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku okresného súdu vo výroku o trovách konania podal navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 04.03.2015, v ktorom tvrdí, žerozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že právne posúdenie veci súdom vychádzalo z premisy, podľa ktorej v prípade čo i len čiastočného neúspechu účastníka konania je nutné takémuto účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Takéto posúdenie veci je podľa navrhovateľa nesprávne, a to nie len s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 2 O. s. p., ale najmä vzhľadom na ustálenú súdnu prax, v zmysle ktorej sa pomer úspechu vo veci porovnáva na základe percentuálnej komparácie, a zodpovedajúc tomuto pomernému rozdeleniu sa i náhrada trov konania rozdelí pomerne medzi účastníkov konania. V tomto smere poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 598/2012 zo dňa 13.12.2012 i rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co/267/2012 zo dňa 27.02.2013. Z dikcie § 142 ods. 2

O. s. p. je zrejmé, že súd je v prípade čiastočného úspechu v konaní povinný sa zaoberať pomerom úspechu jednotlivých účastníkov konania, pričom nepriznanie trov konania prichádza do úvahy iba prípadne, t.j. ako prostriedok ultimatio. Bez náležitého odôvodnenia nie je súd oprávnený nepriznať nárok na náhradu trov konania účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech aspoň čiastočný, a teda jeho uplatnenie práv na súde bolo nepochybne dôvodné. Tým skôr navrhovateľovi nie je zrejmé na základe akého ustanovenia právneho predpisu súd postupoval, ak mu nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia. Takéto rozhodnutie nespĺňa náležitosti v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p. Navrhovateľ si podaným návrhom uplatnil zaplatenie sumy 988,36 € s príslušenstvom vrátane zmluvnej pokuty vo výške 0,05 % za každý deň omeškania od 22.08.2009 do zaplatenia, ktorá ku dňu vydania rozsudku predstavuje sumu 482,05 €. Vzhľadom na to, že navrhovateľ mal úspech vo výške sumy 822,36 € a odporca vo výške nepriznanej časti istiny a zmluvnej pokuty v úhrne 648,05 €, percentuálny úspech navrhovateľa v pomere k odporcovi predstavuje 56 % ku 44 %. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v časti o náhradu trov konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 11.04.2014 voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 988,36 € spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,05 % zo sumy 988,36 € za každý deň omeškania od 22.08.2009 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy jednotlivých dohodnutých mesačných splátok po 51,40 €, vrátane náhrady trov konania. Svoj nárok odvodzoval z nájomnej zmluvy s následnou kúpou prenajatej veci, ktorú uzatvoril s odporcom dňa 21.05.2009. Navrhovateľ na výzvu zo dňa 29.05.2014, ktorou ho súd vyzval na správne označenie odporcu, nereagoval. Na pojednávaní uskutočnenom dňa 21.01.2015 v neprítomnosti účastníkov konania okresný súd rozhodol vo veci napadnutým rozsudkom vyššie uvedeným spôsobom. Tak ako vyplýva z obsahu spisu rozsudok č. k. 8C/243/2014-22 zo dňa 21.01.2015 sa odporcovi podarilo doručiť dňa 17.02.2015 (č. I. 28 spisu) a opatrovník v osobe Eleny Kubišovej, tajomníčky okresného súdu, bol odporcovi ustanovený uznesením okresného súdu č. k. 8C/243/2014-48 len na prevzatíeodvolania voči tomuto rozsudku.

Pre účely posúdenia správnosti rozhodnutia okresného súdu o náhrade trov konania (predmet odvolacieho konania) vo vzťahu k navrhovateľovi bolo potrebné zistiť, ktorý z účastníkov a v akej miere mal v konaní úspech z dôvodu, že v sporovom konaní rozhoduje súd o trovách konania v zásade podľa výsledku sporu (zásada úspechu). Základnú zásadu uplatňujúcu sa pri náhrade trov konania vyjadruje Občiansky súdny poriadok v § 142 tak, že ak mal účastník plný úspech vo veci, súd mu prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal (ods. 1), v prípade čiastočného úspechu súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo (ods. 2) alebo môže súd priznať účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech len čiastočný, aj plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom

prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia (ods. 3).

Ak by súd vyhovel návrhu v celom rozsahu a odporcovi by uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 988,36 € spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,05 % zo sumy 988,36 € za každý deň omeškania od 22.08.2009 do zaplatenia príslušenstvom, bol by navrhovateľ v konaní úspešný v rozsahu 100 %. Vyčíslenie zmluvnej pokuty vo výške 0,05 % zo sumy 988,36 € za každý deň omeškania od 22.08.2009 do zaplatenia (do rozhodnutia okresného súdu vo veci, t.j. do 21.01.2015) pritom predstavuje sumu 977,98 € a nie sumu 482,05 €, tak ako to tvrdil navrhovateľ v odvolaní. V predmetnej veci však okresný súd vyhovel návrhu navrhovateľa len pokiaľ išlo o sumu 822,36 € (t.j. 16-tich mesačných splátok po 51,40 €) spolu s príslušenstvom vo zvyšnej časti (t.j. v sume 1153,98 € pozostávajúcej zo zaplatenej zálohy pri podpise zmluvy vo výške 10,00 €, z prvej mimoriadnej splátky nájomného vo výške 166,00 € a zo zmluvnej pokuty vo výške 977,98 €) návrh navrhovateľa voči odporcovi zamietol.

Vzhľadom na vyššie uvedené vzniklo navrhovateľovi právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 2 O. s. p. v časti o zaplatenie 822,36 € s príslušenstvom a v časti o zaplatenie 1153,98 € odporcovi. Miera úspechu v konaní u navrhovateľa potom predstavuje 41,82 %, u odporcu 58,18 %, čo v konečnom dôsledku znamená, že odporca bol v konaní úspešný v rozsahu 16,63 %, a preto mu v rovnakom rozsahu vznikol voči navrhovateľovi aj nárok na náhradu trov konania, ktoré počas konania zaplatil. Zároveň nešlo o prípad, kedy by bol pomer úspechu a neúspechu účastníkov približne rovnaký, nebol preto dôvod na vyslovenie nepriznania práva na náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že hoci okresný súd o trovách konania rozhodoval správne podľa § 142 ods. 2 O. s. p., podľa zistenia odvolacieho súdu nesprávne určil pomer úspechu a neúspechu účastníkov konania vo vzťahu k predmetu konania a výsledku konania.

Odporca si však v konaní žiadne trovy neuplatnil ani mu zo spisu žiadne nevyplývajú, preto nemožno priznať ani ich náhradu. Pre úplnosť je potrebné zdôrazniť, že odvolací súd by ani v prípade uplatnenia náhrady trov konania zo strany odporcu nemohol rozhodnúť tak, že by na ich náhradu zaviazal v konečnom dôsledku neúspešnejšieho navrhovateľa, a to vzhľadom na zásadu zákazu zmeny k horšiemu - tzv. „reformatio in peius“. V zmysle tejto zásady nie je možné na základe odvolania navrhovateľa zmeniť prvostupňové rozhodnutie v jeho neprospech (§ 212 ods. 1 O. s. p. - odvolací súd nemôže zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa v neprospech účastníka, ktorý odvolanie podal a v prospech účastníka, ktorý odvolanie nepodal).

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania s odkazom na § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov, potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a vzniklo mu voči neúspešnému navrhovateľovi právo na náhradu trov konania. Keďže však odporca neurobil žiadny návrh na rozhodnutie o trovách odvolacieho konania

a ani mu žiadne trovy konania zo spisu nevyplývajú, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania proti navrhovateľovi nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.